

Prima instanță: Jud. Buiucani, mun. Chișinău (jud. O. Cojocaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu)

DECIZIE

26 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către Arhip Vera,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Arhip Vera
împotriva lui Munteanu Tudor și Munteanu Nina cu privire la demarcarea hotarelor,
obligarea de a suporta cheltuieli proporțional cotelor și înlăturarea obstacolelor,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, prin care a fost
restituit apelul declarat de către Arhip Vera și reprezentantul ei, avocatul Filipp Druța
împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 21 iulie 2016, Arhip Vera s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Munteanu Tudor și Munteanu Nina privind demarcarea hotarelor, obligarea de a suporta cheltuieli proporțional cotelor și înlăturarea obstacolelor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că după ce a făcut cunoștință cu dosarul tehnic al imobilelor din str. Drumul Crucii 83 E și 83 G, mun. Chișinău a constatat că planul topografic executat la comanda vecinului, ce include și imobilul său, arată situația posesiei de fapt în raport cu hotarul juridic al imobilelor, care este diferită.

Explică că, a invitat aceeași firmă licențiată care a executat planul pârâților, iar acesta a întocmit planul topografic al imobilului său. S-a constatat că hotarul juridic al imobilului său trece circa 70 centimetri dincolo de posesiunea de fapt pe care o exercită în prezent, iar familia Munteanu ocupă abuziv o fâșie de circa 5 metri din terenul ce aparține cu titlu de proprietate.

Susține că a expediat cerere prealabilă pârâților, prin care a solicitat revendicarea bunului său, înlăturarea construcțiilor de pe acesta și suportarea a

jumătate din cheltuielile aferente procesului de instalarea unui hotar stabil de demarcare între terenuri, însă nu a primit nici un răspuns.

Cere reclamanta demarcarea hotarelor, obligarea pârâților de a suporta cheltuieli proporțional cotelor și înlăturarea obstacolelor.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 decembrie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 06 decembrie 2016, Arhip Vera, prin intermediul avocatului Druța Filipp a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 decembrie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2017, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de reprezentantul apelantei Arhip Vera, avocatul Filipp Druța, s-a comunicat apelantei și reprezentantului ei despre necesitatea de a prezenta apelul motivat cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază acestea și probele invocate în susținerea apelului, precum și dovada de plată a taxei de stat în mărime de 75 lei, stabilindu-i un termen până la 29 martie 2017.

Totodată, cauza a fost fixată ședința de judecată pentru data de 30 martie 2017, ora 10:00 și a menționat că în cazul în care apelanta nu va lichida neajunsurile, cererea de apel va fi restituită.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, a fost restituită cererea de apel cu toate actele anexate, pe motiv că apelanta și reprezentantul său nu au îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă la 10 februarie 2017.

La data de 26 mai 2017 Arhip Vera a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și emiterea unei noi hotărâri cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu încheierea contestată, menționând că la 29 martie 2017, reprezentantul ei- avocatul Filipp Druța s-a conformat cerințelor încheierii din 10 februarie 2017 și a depus cerere de apel motivată anexând dovada de plată a taxei de stat în sumă de 75 lei.

Susține că a depus cerere de amânare a examinării cauzei, aflându-se în imposibilitate de a se prezenta.

Menționează că cu încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017 a făcut cunoștință la 28 aprilie 2017, motiv din care solicită repunerea în termen a recursului.

Comunică că a achitat taxa de stat în ziua în care a fost înregistrată cererea de apel motivată, dar din motive necunoscute bonul nu ar fi ajuns la dosar.

Consideră că prin încheierea recurată îi este restricționat nemotivat accesul liber la justiție.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea Verei Arhip privind repunerea în termenul de declarare a recursului și a respinge recursul declarat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din suportul probatoriu prezent la materialele dosarului rezultă că, prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 02 decembrie 2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 06 decembrie 2016, Arhip Vera, prin intermediul avocatului Druța Filipp a contestat-o cu apel nemotivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei hotărâri de admitere a acțiunii(f.d.121).

Instanța de apel, prin încheierea din 10 februarie 2017 nu a dat curs cererii de apel depusă de Arhip Vera, prin intermediul avocatului Druța Filipp și a acordat termen apelantului până la 29 martie 2017 pentru prezentarea apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 75 lei (f.d.129-130).

Actele cauzei atestă că la 29 martie 2017, Arhip Vera, prin intermediul avocatului Druța Filipp a depus cerere de apel motivată, fără a anexa dovada achitării taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017 a fost restituită cererea de apel depusă de Arhip Vera și reprezentantul ei- avocatului Druța Filipp, cu toate înscrisurile anexate la aceasta, pe motiv că nu s-a conformat indicațiilor obligatorii stabilite prin încheierea din 10 februarie 2017.

La 26 mai 2017, Arhip Vera a declarat recurs împotriva instanței de apel din 30 martie 2017, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului, admiterea recursului, casarea încheierii cu restituirea pricinii la rejudecare (f.d.155-156).

În conformitate cu art. 425 CPC (în vigoare la momentul pronunțării încheierii contestate) termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea contestată cu recurs a fost pronunțată la 30 martie 2017 și a fost expediată în adresa Verei Arhip la 14 aprilie 2017 (f.d.152).

Potrivit copiei plicului anexat de către recurentă la materialele dosarului, încheierea a fost recepționată la 26 aprilie 2017 (f.d.157).

Prin urmare, Colegiul consideră că, recurenta contrar prevederilor art. 425 CPC, a depus recursul la data de 26 mai 2017, cu depășirea termenului de declarare.

În acest sens, este de menționat că recurenta, cunoscând despre încheierea contestată, nu a luat măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță, în speță, contestarea la timp a încheierii instanței de apel.

Or, conform jurisprudenței CEDO participanții procesului de judecată, inițiind proceduri în justiție urmează să își asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Or, din sensul art. 116 alin. (3) CPC rezultă că, la cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Ca consecință, repunerea în termenul de îndeplinire a unui act de procedură, este un beneficiu acordat de lege titularului de drept, având un caracter excepțional, în sensul că o astfel de cerere este admisibilă doar în cazul în care depășirea acestui termen se datorează unor cauze temeinic justificate.

La caz, Colegiul constată că odată cu depunerea recursului, Arhip Vera a solicitat repunerea în termen, însă nu și-a motivat cerința și nici nu a prezentat careva probe ce ar demonstra imposibilitatea îndeplinirii actului de procedură în termen.

În acest sens, instanța de recurs reiterează că Arhip Vera, cunoscând despre existența încheierii contestate, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini actele procedurale în termenii prevăzuți de lege, fapt, însă, ignorat de aceasta, ce a generat omiterea neîntemeiată a termenului prescris la depunerea recursului.

Această obligație rezultă și din dispozițiile art. 56 alin. (3) CPC, care indică că participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale.

În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Drept urmare, Colegiul consideră necesar de menționat și faptul că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Din perspectiva celor expuse, cerința de repunere în termen a recursului urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, fapt ce dictează și respingerea acestuia ca tardiv.

Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv, ar avea un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 din Convenție și ar încălca dreptul intimatului la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se respinge cererea Verei Arhip cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului.

Se respinge recursul declarat de către Arhip Vera împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Verei Arhip împotriva lui Munteanu Tudor și Munteanu Nina cu privire la demarcarea hotarelor, obligarea de a suporta cheltuieli proporțional cotelor și înlăturarea obstacolelor.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu